

N:o 155.

Af Herr Per Nilsson från Christianstads län: Om förändrade bestämmelser angående försäljning af bränvin och andra brända och destillerade spirituösa drycker.

Då sistlidne Riksdag beslutade en inskränkning uti partihandel med bränvin på så sätt att den fördelades uti 2:ne sätt, en större med 100 kannors försäljning och derutöfver, samt en mindre från 15 till 100 kannor, gjordes den senare beroende i första rummet af kommunens tillåtelse samt derefter Kongl. Maj:ts Befallningshafvande. Sedan detta Riksdagens beslut genom Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 18 sistlidne September vunnit stadfästelse och börjat tillämpas, har det visat sig, att en af mången hyst fara angående Riksdagens mening icke af en del Kongl. Maj:ts Befallningshafvande riktigt uppfattats, i ty att uti en del af rikets större län ingen enda mindre partihandel, i stad eller på land, blifvit af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande (ibland många sökande) bifallen, fastän såväl kommunalnämnd som stämman denna tillstyrkt, samt derjemte förklarat att då sökanden förut idkat denna handel, utan att detta förorsakat oordningar eller väckt förargelse, de deraf hemtat ännu mera skäl för sin tillstyrkan. Efter mitt förmenande har den Befallningshafvande som så handlat, öfverskridit den rätt till afslag som det var Riksdagens mening att lemna; som jag vågar antaga endast var vid de fall, att ettdera kommunalnämnden uti sitt utlåtande afstyrkt ansökningen, eller ock vid kommunalstämman befunnits en undertryckt minoritet, som gifvit sitt missnöje tillkänna; på detta sätt synes ock de fleste Kongl. Maj:ts

Befallningshafvande uppfattat meningen, i ty att de bifallit alla ansökningar der både kommunalnämnd och stämma tillstyrkt, men då andra nu alldeles gjort motsatsen, och det icke lärer vara något nöje för den, som för ett år i sänder söker rättighet till mindre partihandel med bränvin, att årligen nödgas besvara sig öfver ett nyckfullt Befallningshafvandes beslut, och jag dessutom tror kommunen böra vara fullt myndig att ordna denna handel inom sig utan Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes inblandning i annat fall, än då en sådan försäljning alstrar oordningar och därför bör indragas, så vågar jag föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta att 4 momentet i 7 § och 3 momentet i 14 § af Kongl. Förordningen den 18 September 1874 om försäljning af bränvin måtte förändras till likhet med motsvarande momenter och paragrafer uti det författningsförslag som finnes vidfogadt Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 7 för sistlidne riksdag.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1875.

Per Nilsson,
från Christianstads län.